

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, 24 nëntor 2014
Nr. ref.: RK734/14

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin Nr. KI09/14

Parashtrues

Skender Çoçaj

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. 399/2012, të 22 gushtit 2013

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Parashtruesi i kërkesës është z. Skender Çoçaj, me vendbanim jashtë Kosovës. Ai përfaqësohet nga znj. Vahide Braha, avokate, me vendbanim në Prishtinë.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. 399/2012, të 22 gushtit 2013. Ky vendim i është dorëzuar parashtruesit të kërkesës më 7 tetor 2013.

Objekti i çështjes

3. Parashtruesi i kërkesës pretendon se Aktgjykimi i lartpërmendur i Gjykatës Supreme i ka shkelur të drejtat e tij kushtetuese të garantuara me nenin 49 [E Drejta e Punës dhe Ushtrimit të Profesionit], nenin 24 [Barazia para Ligjit], dhe nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës, si dhe me nenin 6 [E Drejta për një Proces të Rregullt] të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut.

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji), dhe në rregullin 56, paragrafi 2, të Rregullores së punës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 23 janar 2014, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 7 shkurt 2014, Kryetari caktoi gjyqtarin Altay Suroy gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues të përbërë nga gjyqtarët: Robert Carolan (kryesues), Ivan Čukalović dhe Enver Hasani.
7. Më 26 shkurt 2014, Gjykata Supreme u njoftua për kërkesën.
8. Më 15 shtator 2014, Kryetari zëvendësoi gjyqtarin Robert Carolan me gjyqtarin Kadri Kryeziu si anëtar të Kolegjit shqyrtues.
9. Më 16 shtator 2014, pas shqyrtimit të raportit të gjyqtarit raportues, Kolegji shqyrtues i rekomandoi Gjykatës në përbërje të plotë papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

10. Nga dosja e lëndës rezulton se parashtruesi i kërkesës ishte i punësuar si referent për ekzekutime në Gjykatën Komunale në Prishtinë, që nga 19 nëntori 1973, me kontratë për periudhë të pacaktuar.
11. Gjatë luftës së vitit 1999, parashtruesi i kërkesës është larguar fillimisht në Maqedoni dhe më pas në Australi. Ai u kthye në Kosovë në vitin 2000, pas përfundimit të luftës. Pas kthimit të tij, parashtruesi i kërkesës u paraqit në

punë në mënyrë që të vazhdonte detyrën e tij si referent për ekzekutime në Gjykatën Komunale të Prishtinës. Megjithatë, ai nuk u rikthye në punë. Pretendohet se ish-punonjës të tjerë të Gjykatës Komunale të Prishtinës ishin kthyer në punë.

12. Në një datë të pacaktuar në vitin 2000, parashtruesi i kërkesës pësoi sulm në zemër dhe u kthye në Australi për trajtim mjekësor. Gjatë viteve në vijim, ai vazhdoi të merrte trajtim mjekësor, e megjithatë u rikthye në Kosovë në disa raste për të kërkuar që të rikthehej në vendin e tij të punës, mirëpo pa sukses.
13. Midis viteve 2004 dhe 2007, parashtruesi i kërkesës aplikoi në disa raste për pozita të lira të punës të shpallura nga Këshilli Gjyqësor i Kosovës për pozitën e referentit për ekzekutime pranë Gjykatës Komunale në Prishtinë. Megjithatë, me sa duket ai asnjëherë nuk ka pranuar ndonjë njoftim nga Këshilli Gjyqësor i Kosovës në lidhje me aplikimet e tij të ndryshme.
14. Më 9 shkurt 2009, parashtruesi i kërkesës parashtrroi padi kundër Këshillit Gjyqësor të Kosovës, duke kërkuar që të vërtetohet marrëdhënia e tij e punës me afat të pacaktuar nga viti 1973 si referent për ekzekutime në Gjykatën Komunale të Prishtinës. Parashtruesi i kërkesës pretendonte se marrëdhënia e tij e punës për periudhë të pacaktuar nuk ishte ndërprerë asnjëherë, dhe se sipas ligjit të zbatueshëm, siç përcaktohet nga UNMIK-u, kontrata e tij e punës e vitit 1973 ishte ende e vlefshme.
15. Më 19 janar 2011, me Aktgjykimin C. nr. 276/09, Gjykata Komunale e Lipjanit e refuzoi padinë e parashtruesit të kërkesës si të pabazuar. Gjykata Komunale arsyetoi se themelimi i UNMIK-ut pas luftës kishte krijuar një realitet të ri juridik. Gjykata, *inter alia*, theksoi se:

“Bazuar në Rregulloren e UNMIK-ut nr. 1999/1 shprehimisht thuhet: tërë kompetenca ligjëdhënëse dhe ekzekutive, në lidhje me Kosoven duke përfshirë administrimin e gjyqësisë, i vishet UNMIK-ut dhe këtë e ushtron përfaqësuesi special i sekretarit të përgjithshëm, gjithashtu rregullorja 1999/06 lidhur me rekomandimet për strukturën dhe administratën e gjyqësisë dhe shërbimet e Prokurorisë Publike si dhe me Rregulloren 1999/7 mbi emërimin dhe shkarkimin e gjyqtarve dhe prokurorve, konstatohet se: kontinuitetit i Gjykatës Komunale në Prishtinë sikur edhe i gjithë gjykatave tjera, të të gjitha instancave, është ndërprerë dhe ka fillue sipas këtyre Rregulloreve kështu që nuk mund të qëndroj pretendimi i paditësit se është një mardhenje të përhershme pune, referent i ekzekutimeve pranë Gjykatës Komunale në Prishtinë që nga dt. 19.11.1973, mbi bazën e këtyre rregulloreve, me formimin e sistemit të ri gjyqësor, kompetencat të cilat i ka pas vetëm ministra e UNMIK-ut, përkatësisht PSSP”.

16. Më 13 shtator 2012, me Aktgjykimin Ac. nr. 275/2011, Gjykata e Qarkut në Prishtinë e refuzoi si të pabazuar ankesën e parashtruesit të kërkesës kundër aktvendimit të Gjykatës Komunale në Lipjan. Parashtruesi i kërkesës paraqiti kërkesë për revizion në Gjykatën Supreme.
17. Më 22 gusht 2013, me Aktgjykimin Rev. nr. 399/2012, Gjykata Supreme e refuzoi si të pabazuar kërkesën e parashtruesit për revizion. Gjykata Supreme u

pajtua me gjykatat e instancave më të ulëta se Rregulloret e cituara të UNMIK-ut e kishin ndërprerë vazhdimësinë e sistemit gjyqësor dhe, rrjedhimisht, edhe kontratën e punës së parashtruesit të kërkesës. Gjykata Supreme konstatoi se:

“[...] gjykata e shkallës së dytë drejt ka zbatuar të drejtën materiale kur ka gjetur se gjykata e shkallës së parë drejt dhe në mënyrë të plotë ka vërtetuar gjendjen faktike, [...]”.

Pretendimet e parashtruesit

18. Parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata Supreme dhe gjykatat e shkallëve më të ulëta në mënyrë të pasaktë kanë përcaktuar ligjin e zbatueshëm në Kosovë nën autoritetin e UNMIK-ut. Parashtruesi i kërkesës thekson se sipas Rregullores së UNMIK-ut nr. 1999/1, si dhe sipas Rregullores së UNMIK-ut nr. 1999/24, ligjet të cilat janë zbatuar në territorin e Kosovës para 24 marsit 1999, përkatësisht 22 marsit 1989, vazhdojnë të zbatohen. Ai thekson se kontrata e tij e punës rregullohej me ligjin jugosllav, më saktësisht me ligjin e publikuar në Gazetën Zyrtare nr. 60/89 dhe nr. 42/90, i cili, në nenin 78, përcakton se:

“Vendimi për pushimin e marrëdhënies së punës së punëtorit dhe arsyet për miratimin e vendimit të këtillë duhet ti dërgohen punëtorit në formën me shkrim, me udhëzim me të drejtë për ushtrimin e prapësimit”.

19. Mbi bazën e vlefshmërisë së vazhdueshme të këtij ligji, parashtruesi i kërkesës pretendon se kontrata e tij e punës po ashtu ka vazhduar të jetë e vlefshme, pasi ai asnjëherë nuk ka marrë njoftim me shkrim për ndërprerje. Prandaj, ai pretendon se i është shkelur e drejta për të punuar si referent për ekzekutime në Gjykatën Komunale të Prishtinës, siç garantohet me nenin 49 të Kushtetutës.
20. Për më tepër, parashtruesi i ankesës vëren se punonjësit e tjerë të Gjykatës Komunale në Prishtinë, në të vërtetë ishin kthyer në punë pas luftës. Prandaj, ai pretendon se nuk është trajtuar në mënyrë të barabartë me ish-kolegët e tij, duke shkelur kështu nenin 24 të Kushtetutës.
21. Së fundmi, parashtruesi i kërkesës pretendon se për shkak të interpretimit të Rregulloreve të UNMIK-ut, të cilat përcaktojnë ligjin e zbatueshëm në Kosovë, dhe duke shpërfillur trajtimin e barabartë, të cilit i është nënshtruar, Gjykata Supreme dhe gjykatat e shkallëve më të ulëta nuk i kanë siguruar atij një proces të drejtë për padinë e tij kundër Këshillit Gjyqësor të Kosovës, duke shkelur kështu të drejtën e tij për gjykim të drejtë siç garantohet me nenin 31 të Kushtetutës dhe me nenin 6 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut.

Pranueshmëria e kërkesës

22. Për të qenë në gjendje ta gjykojë kërkesën e parashtruesit, Gjykata së pari duhet të shqyrtojë nëse janë përmbushur të gjitha kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej në Ligj dhe në Rregulloret e punës.
23. Gjykata duhet gjithashtu të përcaktojë nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e nenit 113.7 të Kushtetutës dhe të nenit 47.2 të Ligjit.

Neni 113, paragrafi 7, përcakton:

“Individët janë autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

24. Vendimi i fundit në rastin e parashtruesit të kërkesës është Aktgjykimi i Gjykatës Supreme, Rev. nr. 399/2012, i 22 gushtit 2013. Si rezultat, parashtruesi i kërkesës ka treguar se ai i ka shteruar të gjitha mjetet juridike në dispozicion sipas ligjit.
25. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu duhet të dëshmojë se i ka përmbushur kriteret e nenit 49 të Ligjit përkitazi me dorëzimin e kërkesës brenda afatit ligjor. Nga dosja e lëndës mund të shihet se vendimi i fundit në rastin e parashtruesit të kërkesës është Aktgjykimi i Gjykatës Supreme, Rev. nr. 399/2012, i 22 gushtit 2013, i cili i ishte dorëzuar parashtruesit të kërkesës më 7 tetor 2013, ndërsa parashtruesi e ka dorëzuar kërkesën në Gjykatë më 23 janar 2014, që nënkupton se kërkesa është dorëzuar brenda afatit prej 4 (katër) muajsh, të përcaktuar me Ligj dhe me Rregullore të punës.
26. Gjykata thekson se nuk është detyrë e Gjykatës Kushtetuese që të merret me gabimet e faktit ose ligjit (ligjshmërisë) që pretendohet të jenë kryer nga gjykatat e rregullta, përveç dhe për aq sa ato mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë (kushtetutshmërinë). Prandaj, nuk është detyrë e Gjykatës që të veprojë si gjykatë e shkallës së katërt përkitazi me vendimet që merren nga gjykatat e rregullta. Është roli i këtyre të fundit që të interpretojnë dhe të zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (shih, *mutatis mutandis*, *Garcia kundër Spanjës* [DHM], nr. 30544/96, paragrafi 28, Gjykata Evropiane për të Drejta të Njeriut [GJEDNJ] 1999-I).
27. Gjykata vetëm mund të shqyrtojë nëse provat janë paraqitur në mënyrë të tillë që procedurat në përgjithësi, të shikuara në tërësinë e tyre, të jenë mbajtur në mënyrë të tillë që parashtruesi të ketë pasur gjykim të drejtë (shih, ndër autoritete të tjera, Raporti i Komisionit Evropian për të Drejtat e Njeriut në *Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar*, Kërkesa Nr. 13071/87, i 10 korrikut 1991).
28. Në rastin e tanishëm, parashtruesit të kërkesës i ishin ofruar mundësi të shumta për të paraqitur rastin e tij dhe për të kundërshtuar interpretimin e ligjit të zbatueshëm në Gjykatën e Qarkut në Prishtinë dhe në Gjykatën Supreme. Pas shqyrtimit të procedurave në tërësi, Gjykata nuk gjen se procedurat përkatëse kanë qenë në çfarëdo mënyre të padrejta apo arbitrare (shih, *mutatis mutandis*, *Shub kundër Lituanisë*, Vendimi i GJEDNJ-së në lidhje me pranueshmërinë e kërkesës, nr. 17064/06, të 30 qershorit 2009).
29. Përveç kësaj, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës thirret në nenin 49 [E Drejta e Punës dhe Ushtrimit të Profesionit] të Kushtetutës. Megjithatë, Gjykata konstaton se Aktgjykimi i Gjykatës Supreme, i kontestuar nga parashtruesi i kërkesës, nuk ia ndalon në asnjë mënyrë atij punën apo ushtrimin e profesionit.

Gjykata Supreme, me Aktgjykimin e saj, Rev. nr. 399/2012, thjesht ka vërtetuar se punësimi specifik i parashtruesit të kërkesës, nga viti 1973 deri më 1999 ka përfunduar. Kjo në asnjë mënyrë nuk e pengon apo parandalon parashtruesin e kërkesës që të angazhohet në ndonjë punë tjetër, të cilën ai mund ta përzgjedhë. Prandaj, nuk ka asgjë në pretendimet e parashtruesit të kërkesës që e arsyeton përfundimin se e drejta e tij kushtetuese për punë është shkelur.

30. Si përfundim, Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës nuk i ka dëshmuar pretendimet e tij në baza kushtetuese dhe nuk ka ofruar ndonjë provë se të drejtat dhe liritë e tij janë shkelur nga gjykatat e rregullta.
31. Rregulli 36 (2) (d) i Rregullores së punës parasheh se *“Gjykata do të refuzojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se (...) kur parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”*.

PËR KËTO ARSYE

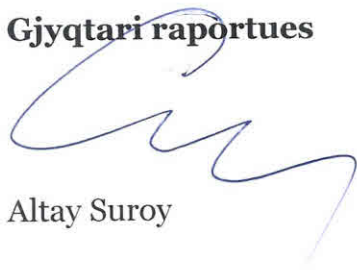
Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 48 të Ligjit dhe rregullat 36 (2) (a) dhe (d) dhe 56 (2) të Rregullores së punës, më 16 shtator 2014, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T’UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit; dhe
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Altay Suroy

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani

